

خیسل عظیم نوازندگان ارکستر سمفونیک تهران با ماسک کنار یکدیگر نشست‌ه‌اند. اجرا آغاز می‌شود. قرار است ارکستر ابتدا سمفونی شماره چهار یوهانس برامس در سبک رمانتیک را اجرا کند. سازهای زهی کارشان را آغاز کرده و روی نت‌ی می‌نوازند که چندان اوج نمی‌گیرد و هر از چندگاهی یک ملودی ثابت تکرار می‌شود.

ارکستر سمفونیک تهران که آخرین بار سال گذشته در جشنواره موسیقی فجر به رهبری نصیر حیدریان به روی صحنه رفته بود، اکنون پس از گذشت یک سال دوری از صحنه و مواجه شدن با شرایطی متفاوت از جمله کرونا، بار دیگر به رهبری حیدریان روی صحنه تالار وحدت رفت. به گزارش ایسنا، در تمام لحظاتی که قطعه نخت است اجرا – سمفونی شماره چهار برامس – گوش می‌دهیم، گویی شاهد روایت داستانی عاشقانه هستیم. هر بار فرار و نشیب‌هایی به گوشمان می‌آید که شاید با ماهیت عشق برابری می‌کند. سازهای بادی لحظه ای رمانتیک را در ذهن نشنوده تصویر می‌کنند؛ هر از گاهی سازهای زهی اوج می‌گیرند، گویی که از یک حادثهٔ خبر می‌دهند اما بار دیگر وضعیت به حالت عادی بازگشته و این اوج و فرودها هر لحظه در دستور کار قرار دارد.

مهاهنگی سازها و دلنشین بودن اجرا، نشان از اجرای قابل قبولی حداقل تا دقایق ابتدایی کار است.

اکنون گویی صدای سازها هر لحظه در حال سقوط است

پس از یک سال دوری ار کستر سمفونیک تهران از صحنه

سازها عشق را به گوش مردم رساندند

و پایین‌تر می‌رود و فضای غمگین‌تری ایجاد می‌شود. ولی پس از لحظاتی گویی این فرود به خشمی بدل شده، دوباره اوج می‌گیرد و باری دیگر آرامش حکم فرما می‌شود. این روند بارها و بارها در جریان اجرای این سمفونی تکرار

پایان انحصار آمریکا در سریال سازی؟

تمایل آمریکایی‌ها به تماشای سریال‌های هندی و ترکی

سال ۲۰۲۰، نسبت به دو سال قبل بیشتر برنامه‌های خارجی با محتواهای سرگرمی را تماشا کرده‌اند. این تغییر از اواخر سال ۲۰۱۹ و حتی قبل از آمدن بیماری کرونا شروع شده و در سال ۲۰۲۰ ادامه پیدا کرده است.

به گفتهٔ موسس شرکت Zeiguide در گذشته آمریکا یکی از مراکز مهم صادرات فیلم و سریال به تمام کشورهای جهان بود، اما در حال حاضر به محتوای برنامه‌های خارجی در این کشور بسیار دیده می‌شود، شانس درخشش این برنامه‌ها در سطح بین‌المللی بسیار بیشتر بوده و دیگر آمریکا مرکز تولید فیلم و سریال نیست.

تقاضای آمریکایی‌ها برای مشاهده فیلم و سریال غیرآمریکایی از نیمه سال ۲۰۱۹ رو به افزایش گذاشت و در سال ۲۰۲۰ به اوج خود

به گزارش ایسنا به نقل از المیادین، طبق

گزارش موسسه پارتو آنالیتیکس که در سایت آکسیوس منتشر شده، آمریکایی‌ها در

تماشای فیلم و سریال خارجی در کشور

آمریکا از سال گذشته تاکنون رشد چشمگیری داشته است.

میرعلینقی، پژوهشگر موسیقی، پاسخ داد

اولین تاریخ موسیقی ایران را چه کسی نوشت؟

یک پژوهشگر، تاریخ‌نگاری موسیقی در ایران را مقولهٔ بسیار تازه‌ای خواند که اصلاً به اندازه خود تاریخ موسیقی ایران قدمت ندارد. او

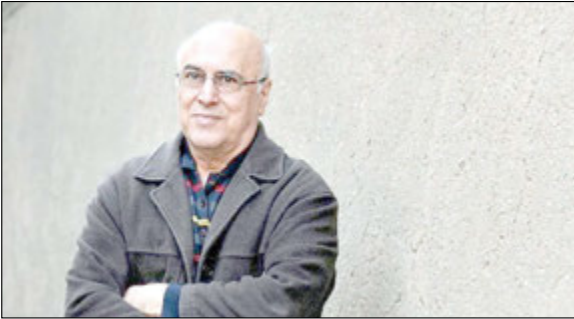
در این زمینه توضیح داد: تاریخ‌نگاری امر بسیار جدیدی است که اولین گام‌های آن به حدود ۵۰ سال بعد از دوران مشروطیت برمی‌گردد. اولین گام‌ها در حوزه موسیقی تهران بوده که مؤلف آن آقای روح‌الله خالقی هم به هیچ وجه ادعای تاریخ‌نگاری نداشته ولی این تاریخ‌نگاری تبدیل به مینا شده است.

به گزارش ایسنا، در چهارمین نشست بخش پژوهش سی‌وششمین جشنواره موسیقی فجر با موضوع «تاریخ نگاری موسیقی و خطر روایت مسلط» برگزار شد، سیدمیرعلیرضا میرعلینقی – پژوهشگر و تاریخ‌نگار – بیان کرد: فکر می‌کنم واضح است که سه جلد کتاب «سرگذشت موسیقی ایران» تا وقتی موسیقی ایران وجود دارد یکی از مراجع حذف نشدنی تاریخ موسیقی شهری ما خواهد بود. در این سه جلد کتاب از روشمند، تنها به کار حوزه مشخص از موسیقی شهری تهران در سال‌های مشروطیت تا بعد از سکوت دولت دکتر مصدق

پرداخته شده است. زمینه تاریخ‌نگاری وجود نداشته و این حوزه همین طور ضعیف شده است. میرعلینقی ادامه داد: نسخه تاریخ‌نگاری بعد از استاد خالقی برای دوست و هم نسل‌شان استاد حسن مشحون است که حدود ۴۵ درصد آن کتاب به طور واضح رونوشت شده از کتاب زنده‌یاد خالقی است. به‌عنوان تاریخ نگار باید گفت، امتیاز کتاب آقای مشحون از لحاظ آکادمیک بهتر است چون آن کتاب نظام‌مندتر است و به قصد تاریخ‌نگاری نوشته شده ولی متأسفانه دیدگاه موسیقی در کار ایشان غایب است. این پژوهشگر موسیقی مطرح کرد: همه تاریخ‌نگاری‌ها در ایران تاریخ‌نگاری سیاسی بوده و تاریخ‌نگاری موسیقی یکی از حوزه‌هایی بوده که دیرتر از تمام حوزه‌های دیگر تاریخ‌نگاری تخصصی مورد توجه قرار گرفته و حقیقتاً حوزه بسیار دشواری است.

در ادامه این گفت‌وگو میرعلینقی گفت:

مبنای تاریخ‌نگاری فقط نوشته‌ است و حتی به صورت فیلم هم اینچنان مورد اعتبار نیست؛ چراکه به خاطر یک سری معذرات و مقذورات

مشیت علایی به این موضوع پاسخ داد که چرا مخاطب ایرانی عمدتاً رمان خارجی را ترجیح می‌دهد. این منتقد ادبی و مترجم در گفت‌وگو با ایسنا درباره این‌که چرا باید رمان ایرانی بخوانیم، اظهار کرد: جواب این سوال این است که چرا باید رمان خارجی خواند، چرا باید شعر ایرانی خواند، چرا غزلی ایرانی خورد. چرا ایرانی همان ویژگی‌های رمان اروپایی را دارد یعنی تافته جدابافته‌ای نیست؛ در هر دو رمان‌نویس موضوعی را انتخاب می‌کند که عمدتاً تخیلی است، هرچند ممکن است موضوع ناشی از تاریخ باشد یا نویسنده از رویدادهای زندگی خود گفته باشد و یا مایه‌ای از واقعیت عینی اجتماعی، فردی، تاریخی و اساطیری در آن وجود داشته باشد و بر اساس آن داستانی بنویسد و ما را در تجربه خود شریک کند.

او سپس گفت: علت این‌که ما رمان می‌خوانیم، چه رمانی ایرانی و چه رمان خارجی، غیر از وجه سرگرم‌کنندگی، وجه شناختی دارد و به ما درباره زندگی، طبیعت، جامعه و اعتقاداتی که در آن هست معرفت می‌دهد. نویسنده تجربه‌ای دارد که ما نداریم و در نتیجه می‌خواند تجربه‌اش را با ما سهیم شود، ما هم از این مسئله استقبال می‌کنیم. از این نظر رمان ایرانی و خارجی تفاوت اساسی وجود ندارد؛ فقط نویسندهای وجه ژانلیستی رمان را در نظر می‌گیرد، یکی روان‌شناسی ماجرا و دیگری شگردهای رمان‌نویسی برایش مطرح است و شخص دیگری به سبک‌دها توجه ندارد و می‌خواند زودتر حرفش را بزند اما همه این‌ها تجربیاتی است که نویسنده کسب کرده و می‌خواند با مخاطب خود شریک شود. علایی با تأکید بر این‌که رمان ایرانی با رمان خارجی تفاوت اساسی و ماهوی ندارد، بیان کرد: می‌توان گفت چون رمان ایرانی حدود ۲۰۰ سالی دیرتر شروع شده از برخی جهات ممکن است به پای رمان خارجی برسد، اما رمان ایرانی همان حرف‌ها را می‌زند، همان نگرانی‌ها و دل‌نخورده‌ها و غم‌ها را دارد و می‌بایدی را از نظر دینی، سیاسی و اجتماعی مطرح می‌کند. او دریاه این‌که به نظر می‌رسد برای مخاطبان ایرانی رمان خارجی بر رمان ایرانی ارجح است، اظهار کرد: این موضوع شاید به دو دلیل باشد؛ همان‌طور که مگتم رمان خارجی ۲۰۰ سالی زودتر از رمانی ایرانی و آسایشی شروع به کار کرده و پختگی بیشتری از نظر زبان و مباحث در داستان‌نویسی مطرح است که برای خواننده ممکن است جذاب‌تر باشد. دلیل دوم این است که تمایل به موضوعات غیر خودی و اروپایی همیشه وجود داشته؛ مثلاً اتومبیل خارجی را بهتر می‌پسندد، البته قالی خارجی را نمی‌پسندد چون قالی این‌جا اصالت بیشتر و بهتری دارد اما چیزهایی

فرهنگی

گفت‌وگو

گفت‌وگو با موزیسین آلمانی حاضر در جشنواره فجر چه انگیزه‌ای پاینست آلمانی را به ایران آورد؟

یکی از هنرمندان بخش بین‌الملل سی‌وششمین جشنواره موسیقی فجر درباره تأثیرات مخرب کرونا بر وضعیت موسیقی در دنیا و راه‌های جلوگیری از این آسیب‌ها، اظهاراتی را بیان کرد. موریس ارنست – تکنواز پیانو از آلمان – امسال برای نخستین بار در جشنواره موسیقی فجر حضور پیدا کرده است و روز شنبه – دوم اسفند ماه – در سانس ساعت ۲۰ اجرای او برای مخاطبان بخش گویی با خبرنگار مترجم ایسنا حاضر شد.

موریس ارنست در بخش اول این گفت‌وگو در پاسخ به پرسشی در این زمینه که آیا موافق است، با شیوع کرونا قدرت موسیقی بار دیگر بر همگان نمایان شد؟ گفت: موسیقی یک زبان جهانی است که با روح انسان صحبت می‌کند. به علت قرنطینه و تعطیلی‌هایی که به علت شیوع کرونا در سراسر جهان صورت گرفت، مردم متوجه شدند که موسیقی تا چه حد بخش مهمی از زندگی آنهاست. اشتیاق مخاطبان که به سمت جریان‌های زندگی و کنسرت‌های آنلاین روی می‌آورد، نشان دهنده پشتیبانی قدرتمندی از موسیقی و یک نیاز درونی آشکار انسان است.

او همچنین در پاسخ به اینکه چه انگیزه‌ای سبب شد در شرایط کرونا و در حالی که مرز بسیاری از کشورها هنوز به روی هم بسته است و از طرفی اجرای مجازی از کیفیت اجراها می‌کاهد، در سی‌وششمین جشنواره موسیقی فجر حضور پیدا کند؟ اظهار کرد: اگرچه جشنواره موسیقی فجر علت اصلی حضور من در ایران است، ولی به لطف ارتباطات خویشاوندی که دارم، همیشه و به صورت مکرر از این کشور زیبا بازدید می‌کنم. موسیقی در حال حاضر یک راه ارتباطی است و به طوری کلی برپای کنسرت‌های آنلاین و مجازی بهتر از این است که کلا هیچ کنسرتی برگزار نشود.

این موزیسین آلمانی در عین حال توضیح داد: توقف اجراهای عمومی بخشی از مسئولیت هنر در قبال جامعه بود، ولی ارائه گزینه‌های جایگزین، الزامی است؛ زیرا از بین رفتن آنها آن هم به سادگی، نشان دهنده وظیفه‌شناسی ما هنرمندان در مقابل جامعه خواهد بود. این نوازنده پیانو درباره پیامی که قصد دارد با اجرای خود به مردم ایران منتقل کند، خاطر‌نشان کرد: موسیقی، زبانی بدون کلمات است و مستقیماً با شنونده‌ها صحبت می‌کند. موسیقی حاوی یک پیام عمیق انسانیت است و آن را منتقل می‌کند که البته تنها آهنگسازان محدودی همانند باخ توانسته اند این کار را به انجام برسانند. در حقیقت قطعه‌ای که قصد اجرای آن را دارم، اثری خاص برای یک انسان رنج دیده است و به عبارت دیگر، قطعه‌ای عالی برای موقعیت‌هایی اینچنین (شرایط کرونا) است.

او همچنین درباره میزان آشنایی خود با موسیقی ایرانی گفت: موسیقی ایرانی چیزی است که در چند سال اخیر درصد درک آن هستم. موسیقی ایرانی چیزی است که عمیقاً آن را فریبنده، الهام‌بخش و بیاتر یک میراث عظیم فرهنگی یافتم. «در این روزهای کرونایی وضعیت موسیقی در کشور شما (آلمان) به چه صورت است؟» موریس ارنست عنوان کرد: وضعیت موسیقی در آلمان تفاوت چندانی با وضعیت موسیقی در ایران ندارد. در آلمان سعی می‌کنیم موسیقی را با کنسرت‌ها و تدریس آنلاین زنده نگه داریم و توسط طیف عظیمی از مردم که مشتاقانه بازگشایی مجدد تئاترها، سالن‌های کنسرت و سینما هستند، احساس دلگرمی می‌کنیم.

این هنرمند همچنین درباره باور خود به اینکه موسیقی تا چه حد می‌تواند حال مردم را در این شرایط بهتر کند، گفت: در حال حاضر کنسرت‌های آنلاین، تنها راه برقراری ارتباط با شنوندگان و زنده نگه داشتن روند ساخت موسیقی است. عمیقاً معتقدم که موسیقی و به طور کلی هنر، دارویی برای روح انسان است که به شدت هم مورد نیاز است؛ در شرایط کنونی نیز این دارو با توجه به انزوا و لزوم رعایت فاصله اجتماعی، بیشتر مورد اهمیت است. با این حال علاقه‌مند هستم که ببینم آیا فرم جدیدی از هنر یا ترکیبی از جنبه‌های مثبت کنسرت و فیلم پدیدار می‌شود تا خودش را در کنار روند سابق برگزاری کنسرت‌ها تثبیت کند. موریس ارنست در پایان گفت‌وگو با ایسنا به این پرسش که موسیقی و هنرمندان آن در دوران کرونا چقدر در کشور او آسیب دیدند و برای بهتر شدن این وضعیت چه راهکاری می‌توان اندیشید؟ چنین پاسخ داد: با وجود حمایت گسترده و سخنت مالی از هنر در آلمان، بسیاری از هنرمندان موفق نتوانند شد این بحران را پشت سر بگذارند. مقاله‌ای درباره برلین خواندم که نقل می‌کرد ۳۰ درصد از موسیقیدان‌ها در حال تغییر شغل خود هستند. این شرایط برای آن دسته از موسیقیدان‌هایی که به تازگی کار خود را آغاز کرده بودند، تخریب و فجایع بیشتری به بار آورد. فقط می‌توان امیدوار بود که آکادمیسین‌های مداوم فجایع بیشتری که در حال حاضر به نظر می‌رسند سریع و قدرتمند باشند. بنابراین بازگشت به حالت عادی دیگر مسئله «لگر» نیست، بلکه مسئله «چه زمانی؟» است. با دانستن این موضوع که مخاطبان از ما حمایت خواهند کرد، بسیار خوشبین هستم.

خبر

ویروسی خطرناک‌تر از کرونا به جانمان افتاده

آیه کیان‌پور که به تازگی جایزه بازیگر زن برگزیده سی و نهمین جشنواره تئاتر فجر را دریافت کرده، می‌گوید: آرزوی قلبی‌ام این است که این دوران سخت از ما انسان‌هایی سختکوش‌تر بسازد نه آدم‌هایی آسوده‌تر و نومیدتر. این بازیگر که بیشتر انرژی خود را بر تئاتر متمرکز کرده است، در دوران دشوار کرونا هم با نمایش «جوادیه»، روی صحنه رفت. او به تازگی به دلیل بازی در نمایش «سلگدو» به کارگردانی عباس غفاری، جایزه بازیگر برگزیده زن را از جشنواره تئاتر فجر دریافت کرده است. کیان‌پور در گفتگو با ایسنا از روزهای سخت تئاتر سخن گفت، از بی‌توجهی به امر فرهنگ که سابقه‌های دیرینه دارد و هنرمندان تئاتر را همچون کودکانی بدرسرپرست توصیف کرد که سسهمی از میراث پدری ندارند و برای به چنگ آوردن اندک نانی، تقلا می‌کنند. کیان‌پور همچنین ابراز تأسف کرد که بعد از کرونا آنچه در تئاتر می‌ماند، جماعت خسته و دلشکسته و سالن‌هایی ورشکسته است. او گفت: در دوره کرونا برای چندمین بار به این نتیجه رسیدم در کشوری زندگی می‌کنیم که نه تنها هنر جایگاهی ندارد، بلکه در این میان وضعیت تئاتر بدتر از دیگر هنرهاست. این مساله به دلیل عملکرد دولت‌ها نیست چراکه عمیق‌تر و ریشه‌ای‌تر از اینهاست.

فرهنگی

سازهای زهی با سرانگشتان خود سازهایشان را به صدا در می‌آورند. لحظاتی این فضا حکم فرما است تا اینکه سازهای زهی شروع به نواختن می‌کنند و برای چند ثانیه اوج گرفته و بساری دیگر همان فضای آرام ایجاد می‌شود. این بخش در مجموع فضای آرامی دارد تا اینکه برای لحظاتی همان ملودی‌ها با سرعت بیشتری نواخته می‌شوند و دوباره به حالت قبلی بازمی‌گردند.

موومان قوی ولی فضای پرشورتری دارد و تا حد زیادی از آرامش موومان قبلی به دور است. این بار در حالی که سرعت نواخته شدن سازها بالا است، ریتم نیز مدام در حال تغییر است. ولی این وضعیت چندان طولی نمی‌کشد تا اینکه دوباره آرامش بر کار حاکم می‌شود. البته این آرامش نیز چندان دوامی ندارد و سازها باری دیگر با سرعت و در اوج نواخته می‌شوند.

این روند تا دقایقی ادامه دارد تا اینکه ملودی فضای رمانتیکی به خود گرفته و سازها همچنان که گویا سراینده داستان چندان خوشایندی نیستند، اوج گرفته و یکباره خاموش می‌شوند و در ادامه ملودی آرامش‌بخشی به گوش می‌رسد.

ارکستر سمفونیک تهران برای پایان اجرا، قطعه ای ایرانی با نام «بومی وار» از تمین باغچه بان را در نظر گرفته است. این قطعه سال‌هاست که با رهبران ارکستر و نوازندگان متفاوتی توسط ارکستر سمفونیک تهران نواخته می‌شود.

ریدید. طبق این گزارش در سه ماهه سوم سال ۲۰۲۰، فیلم و سریال‌های خارجی ۳۰ درصد از کل تقاضای آمریکایی‌ها را تشکیل داده است. آمریکایی‌ها در پی کشف محتواهای جدید از کشورهای مثل هند، ترکیه و اسپانیا هستند. محتوای سرگرمی پنج کشوری که در سه ماهه پایانی سال ۲۰۲۰ در میان شهروندان آمریکایی بیشتری طرفدار را داشتند به ترتیب عبارتند از: انگلیس، ژاپن، کانادا، کره و هند.

توجه شهروندان آمریکایی به برنامه‌های تولید شده در کشور هندوستان در سال گذشته افزایش قابل توجهی داشته است؛ این در حالی است که در سال ۲۰۱۸ درصد تماشای فیلم و سریال هندی بسیار پایین تر بوده است. در حال حاضر هند یکی از پنج کشور پرطرفدار در زمینه فیلم و سریال در آمریکا محسوب می‌شود. سریال‌های اسپانیایی و فرانسوی که توسط تفلیکس در سال گذشته منتشر شدند، بیشترین مخاطب را در دنیا و ایالات متحده آمریکا داشتند.

میرعلینقی توضیح اظهار داشت که این دو حوزه در کنار هم پوششانی داشته باشند. یکی حوزه علمی است و دیگری حوزه هنر است. در حوزه هنر، پابندی به واقعیت اصل نیست، بلکه دستکاری زیبایی‌شناسانه در واقعیت است که ملاک قرار می‌گیرد. اگر همه این‌ها کارشان را با رعایت اصول مربوط به کارشان و داشتن ذوق و استعداد خلاقیت انجام بدهند، در جای خودشان شایسته و نیکو هستند. در حوزه علم نیز تاریخ‌نگاری موسیقی در ایران یک امر جدید محسوب می‌شود.

او در پاسخ به این سوال که آیا ما اسناد موسیقی داشتیم که در ادوار گذشته از بین

رفته باشد، انعان کرد: مسأ چیزهای فراوانی داشته‌ایم که از بین رفته‌اند. برخی از اسنادی که داشتیم هم از بین رفته است. از دو قرن اول ظهور اسلام در ایران تا زمان استقرار دوره قاجاریه، یک سری دوره‌ها وجود دارند که تاریخ هستند و از این‌د دوره‌های تاریخ هیچ چیزی در دست نیست. در دوره ضویه در اتفاق بسیار مهم و ترازیک افتاده است که یکی از آنها مهاجرت کلی موسیقیدان به سمت هند و ترکیه است و دیگری، به دار کشیدن یک سری موسیقیدان‌ها بوده است. منظور از دوره‌های تاریخ لزوماً دوره‌های بد نیست، بلکه دوره‌هایی است که ما هیچ سند و اطلاعاتی از آن دوره‌ها نداریم. بنابراین تمام هم و غم بخش نگارشی یا بخش فرهنگ مکتوب ذهنیت ایرانی در موسیقی ایرانی، برای نوشتن رسالات علمی مصروف شده است. در واقع خواسته‌اند علم موسیقی به یادگار بماند. شما اگر نگاه کنید از دوره تیموری تا اواخر دوره قاجار، رساله‌های موجود فقط کپی از روی همدیگر هستند. میرعلینقی ضمن اظهار تأسف از درگذشت گلنوش خالقی، درباره تأثیر وی بر تاریخ‌نگاری موسیقی گفت: ایشان از یک نوع سادگی آگاهانه و صراحت لهجه بدون تلخی برخوردار بودند. شاید بیش از ۲۵ سال با ایشان از راه دور در ارتباط بودم. در چند مکالمه طولانی بسیاری از تافته‌های تمرین ارکستر «گلها» را به من گفتند.

گفت‌وگو با مشیت علایی

چرا مخاطب رمان خارجی را ترجیح می‌دهد؟

هم‌پخش کردند که خود من به عنوان کارگردان ندیدم و اصلاً نمی‌دانم در چه ساعت‌هایی بود اما از آنجا که گویا کسی هم ندیده به نظر نمی‌آید تر ساعت‌های پر مخاطب بوده باشد. وی گفت: نکته جالب‌تر اینجاست که متوجه شدم کل زمان پخش تیزر ۳۰ ثانیه‌ای ما همان دو روز بوده و دیگر تمام شده، این در حالی است که ما در این شرایط پولی برای پخش تیزر تلویزیونی نداریم. از سوی دیگر شهرداری هم حمایتی نکرده و حتی یک پوستر از این فیلم در خیابان نصب نیست، به همین دلیل امید ما فقط به همان دنیای مجازی است که خیلی‌ها از آن بد می‌گویند و فعلاً همین فضا در کنار مطبوعات به ما کمک می‌کند چون تبلیغی برای فیلم نداریم. طریقت درباره داستان فیلم و حضور جمشید منشایحی هم گفت: این فیلم درباره یک خانواده چهار نفره با مسائل مختلف است که تقریباً بخش زیادی از جامعه ما هم با همین شرایط روبرو هستند. فیلم تله‌گاهی شد جنگ دارد و بجز این‌ها به نوعی ادای احترام و توجه من هم به معرفت هنرمندان پیشگسوت بوده که نماینده آن‌ها در فیلم من آقای جمشید منشایحی بودند. وی یادآور شد که اینجا هم باران می‌بارد آخرین فیلم سینمایی جمشید منشایحی بود و حدود ۲۵ روز بعد از بازی در این فیلم از دنیا رفت.

که برای فرهنگ غرب است مانند اتومبیل، یخچال و داروی خارجی، آن‌ها را بیشتر می‌پسندد که حق هم دارد. البته بخشی هم به تعبیر آل‌احمد غرب‌زدگی است. این مترجم افزود: در واقع رمان خارجی سابقه بیشتری دارد و این سابقه برایش اعتبار مسی‌آورد و مخاطب ایرانی غول‌هایی مانند امیل زولا، بالزاک و تولستوی را می‌بیند که در این‌جا نمی‌شود کسانی را در آن حد مطرح کرد، و یا تعدادشان زیاد نیست وگرنه کسانی را چون صادق هدایت، سیمین دانشور، احمد محمود، هوشنگ گلشیری و محمود دولت‌آبادی داریم. دلیل دیگر این است که از نظر مخاطب جنس خارجی مرغوب‌تر و تاحدی موثر است. صحبت مدرن یا پست‌مدرن می‌شود طبیعتاً مدرنیسم ماهیت غربی دارد و در نتیجه نویسندگان خارجی بهتر می‌توانند به ما از آن تجربه بدهند تا این که کسی بیاید و تقلید کند و رمان مدرن بنویسد پس خواننده ایرانی برخی جهات حق دارد. البته گاهی هم ممکن است به خاطر خودکم‌بینی و بزرگ‌بینی فرهنگ غربی باشد.

امیدواری برای روشن نگه داشتن چراغ سینما

کارگردان فیلم «پنجا هم باران می‌بارد» با انتقاد از نحوه پخش تیزرهای تلویزیونی گفت: انتظار بر گشت سرمایه را در اکران نداریم اما به روشن نگه داشتن چراغ سینما امیدواریم. نادر طریقت که سال ۹۷ فیلم «پنجا هم باران می‌بارد» را ساخته و از چند روز قبل آن را روانه اکران عمومی کرده است، در گفت‌وگویی با ایسنا درباره تصمیم به اکران در مقطع فعلی بیان کرد: درست است که شرایط برای اکران فیلم‌ها در سینما خوب نیست ولی با این حال ما نمی‌توانستیم اجازه دهیم سالن‌های سینما همچنان خاموش بمانند. ما قطعاً با اکران در این زمان ضرر می‌کنیم و کاملاً آگاه هستیم که سرمایه خرج شده هم بر نمی‌گردد، اما احساس کردم در این شرایط باید پیش قراول باشیم، حرکت رو به جلو داشته باشیم و تا جایی که می‌توانیم کمک کنیم چون شاید رفتن به سینما و باز بودن سینماها تقریبی برای مردم ایجاد کند. او افزود: در شرایط فعلی مردم با وجود مشکلات زیاد لذت و تفریحی در زندگی ندارند و اگرچه فیلم من هم شاد نیست اما شاید همین اکران‌ها کمک کند که چراغ سینما روشن باشد.

وی ادامه داد: علاوه بر تمام این‌ها از طرف دیگر این مسئله هم وجود داشت که بیشتر از یک سال و نیم است فیلم من ساخته شده و اگر بخواهد باز هم در ثوبت اکران قرار بگیرد، معلوم نیست چه زمانی فرصت فراهم شود چون با این وضع بعید است تا یکی دو سال دیگر کرونا تمام شود بنابراین به این نتیجه رسیدم که بهتر است تا الان اکران کنیم و امیدواریم و منتظر که بینیم چه می‌شود. طریقت افزود: بعد از جشنواره امیدواری‌هایی برای رونق سینماها به وجود آمد و ما هم بر همین اساس از هفته پیش اکران را شروع کردیم البته بعضی سینماها آماده نبودند و کم‌کم تعداد سالن‌های ما رو به افزایش است. این کارگردان با اشاره به تبلیغات تلویزیونی و شهری که می‌تواند مردم را به باز بودن سینماها و معرفی فیلم‌ها آگاه کند، گفت: برای پخش تیزر فیلم در تلویزیون گفتند یک کردیت ۵ می‌یاری به ما می‌دهند که نمی‌دانم یعنی چه، چون تیزر ما را در دو روز پشت

^[1] او همچنین در پاسخ به اینکه چه انگیزه‌ای سبب شد در شرایط کرونا و در حالی که مرز بسیاری از کشورها هنوز به روی هم بسته است و از طرفی اجرای مجازی از کیفیت اجراها می‌کاهد، در سی‌وششمین جشنواره موسیقی فجر حضور پیدا کند؟ اظهار کرد: اگرچه جشنواره موسیقی فجر علت اصلی حضور من در ایران است، ولی به لطف ارتباطات خویشاوندی که دارم، همیشه و به صورت مکرر از این کشور زیبا بازدید می‌کنم

^[2] او همچنین در پاسخ به اینکه چه انگیزه‌ای سبب شد در شرایط کرونا و در حالی که مرز بسیاری از کشورها هنوز به روی هم بسته است و از طرفی اجرای مجازی از کیفیت اجراها می‌کاهد، در سی‌وششمین جشنواره موسیقی فجر حضور پیدا کند؟ اظهار کرد: اگرچه جشنواره موسیقی فجر علت اصلی حضور من در ایران است، ولی به لطف ارتباطات خویشاوندی که دارم، همیشه و به صورت مکرر از این کشور زیبا بازدید می‌کنم